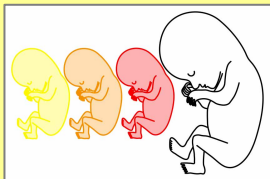
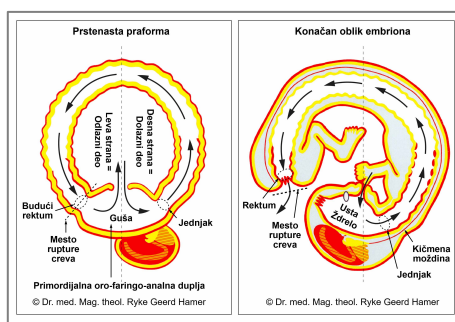

EMBRIOLOGIJA

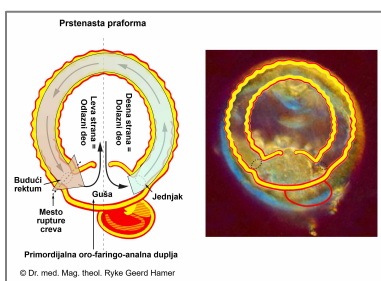
„Embriologija i saznanja o evoluciji čoveka su temelji medicine. Ta dva izvora nam otkrivaju prirodu raka i svih ostalih takozvanih bolesti” (Dr med. Ryke Geerd Hamer).

RAZVOJ OD PRSTENASTE PRAFORME DO KONAČNOG OBLIKA EMBRIONA

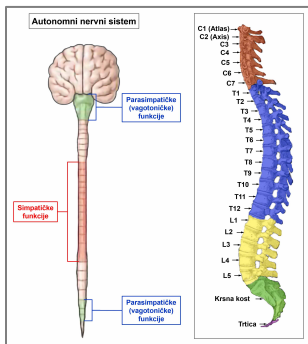
Ljudski život počinje jednom ćelijom, koja sadrži sva uputstva za svoj rast i razvoj. Počev od prve ćelijske deobe, embrion izrasta u grozd ćelija koje se zovu **blastocista**. Dve nedelje posle začeća, blastocista se diferencira na **tri klicina lista**: unutrašnji **endoderm**, spoljašnji **ektoderm**, i **mezoderm** koji se formira između njih. Tokom gestacije, od klicinih listova se razvijaju sva tkiva i organi u telu. U ovom periodu, rastući fetus prolazi sve evolutivne faze od jednoćelijskog organizma do kompletnog ljudskog bića. Tri klicina lista stvaraju iste vrste tkiva kod svih organizama, uključujući životinje i biljke.

NAPOMENA: Teoriju da razvoj fetusa (ontogeneza) predstavlja rekapitulaciju evolucione istorije svih dalekih predaka (filogeneza), formulisao je početkom 19. veka nemački biolog Ernst Haeckel. Od početka 20. veka, Haeckel-ov „biogenetski zakon” bio je mnogostruko opovrgavan. Naučni rad dr Hamera nudi nam novo i prošireno tumačenje Haeckel-ove teorije, pokazujući da evolucijski razvoj ljudskog organizma, uključujući i mozak, reprezentuje teme bioloških konflikata koje su nekada bile faze u evoluciji. Ovo dokazuje da je Haeckel-ova tvrdnja u osnovi tačna.

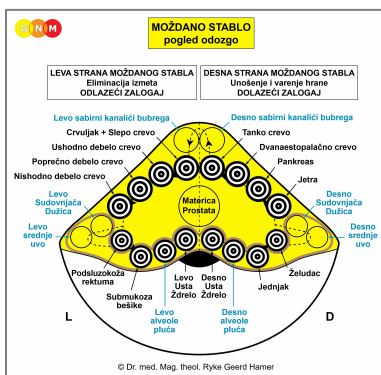
Iz biologije znamo, da su prvi oblici života bili **prstenaste forme**, koje su se sastojale isključivo od **creva**. U ovoj ranoj fazi razvoja, **GUŠA** (primordijalna oro-faringo-analna duplja) je služila i za unos hrane i za eliminaciju izmeta, kroz zajednički otvor. Dolazni deo primitivnog creva služio je za unos i varenje hrane, dok je odlazni deo regulisao odstranjivanje izmeta (vidi dijagram).

Slika levo prikazuje ljudski embrion star 5 dana. Prstenasta forma je još uvek prisutna.

Distribucija nerava **autonomnog nervnog sistema** pre rođenja, takođe ukazuje na primordijalnu **prstenastu formu**. Dok su simpatički nervi raspoređeni u sredini **kičmene moždine**, parasimpatički (vago-tonički) nervi locirani su na periferiji, naime, na bazi mozga i u sakralnoj regiji, tj. blizu ždrela i rektuma. To snažno ukazuje na činjenicu da su delovi parasimpatikusa nekada bili spojeni.

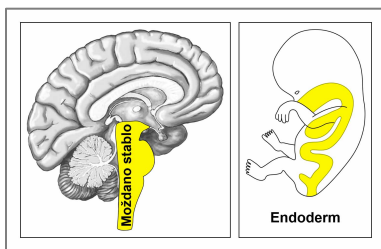
Treba da zamislimo postepeni razvoj kičmene moždine i kičme od cervikalne (C), torakalne (T) i lumbalne (L) kičme do sakruma; najpre, u okrugloj konfiguraciji istovetnoj prstenastoj formi creva. O gornjem i donjem delu kičme možemo govoriti tek pošto je na guši nastao otvor. **Simpatička stabla**, koja čine dva duga lanca nerava sa obe strane pršljenova, omogućavaju nervnim vlaknima da putuju do kičmenih nerava nagore i nadole, u odnosu na onaj u kome su nastala.

U **MOŽDANOM STABLU**, najstarijem delu mozga, kontrolni centri organa crevnog kanala takođe su raspoređeni u **obliku prstena**, počevši od desne hemisfere sa centrima za usta i ždrelo (uključujući i stitasta žlezda i paraštitaste žlezde), jednjak, želudac, parenhim jetre, žlezdani deo pankreasa, dvanaestopalačno crevo, tanko crevo, nastavljajući u smeru suprotnom od smera kazaljki na satu sa kontrolnim centrima za apendiks, slepo crevo, debelo crevo, rektum i mokraćnu bešiku na levoj strani moždanog stabla. Prelaz sa leve na desnu polovinu moždanog stabla, na nivou organa odgovara ileocekalnoj valvuli, smeštenoj između tankog creva i cekuma (slepeg creva), prvog dela debelog creva.

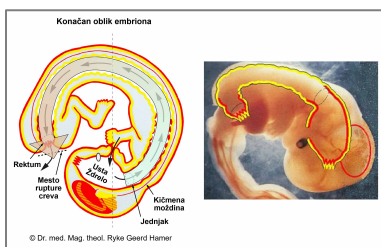
Alveole pluća, srednje uvo i Eustahijeve tube, suzne žlezde, horoidea, dužica i cilijarno telo oka, sabirni kanalići bubrega, srž nadbubrežne žlezde, prostata, materica i falopijeve tube, Bartolinijeve žlezde, žlezde koje proizvode smegmu, kao hipofiza, epifiza i horoidni plexus, vode poreklo od sluzokože creva. Zato su njihovi kontrolni centri u moždanom stablu.

Isto kao što ćelije creva vare (sposobnost sekrecije) i upijaju (sposobnost apsorpcije) „zalogaj hrane”, alveole pluća „upijaju” i „vare” „zalogaj vazduha”, srednje uvo i Eustahijeve tube „zvučni zalogaj”, suzne žlezde i uvea (srednja očna ovojnica) „vizualni zalogaj”, a sabirni kanalići bubrega „vodeni zalogaj”.

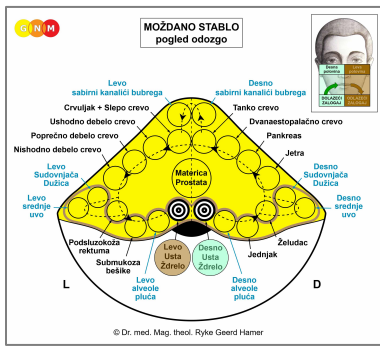
Svi organi koje **kontroliše MOŽDANO STABLO** vode poreklo od **ENDODERMA**, prvog i najstarijeg klicinog lista. Pošto potiču iz sluzokože creva, sastoje se od **CREVNOG CILINDRIČNOG EPITELA**.

U slučaju biološkog konflikta, za vreme faze aktivnosti konflikta, u odgovarajućem organu dolazi do **proliferacija ćelija**. U fazi isceljenja, te dodatno stvorene ćelije se uklanjaju uz pomoć gljivica i bakterija tuberkuloze.

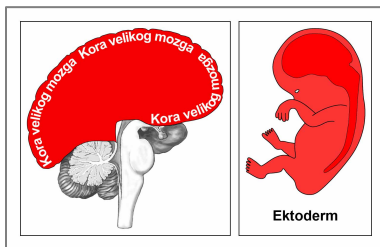
Tokom evolucije, na GUŠI je nastao OTVOR. Od tog otvora na odlaznom delu guše razvio se današnji rektum, a od njenog čitavog preostalog dela nastali su usta i ždrelo (vidi dijagram).

Slika desno prikazuje dalji razvoj fetusa do konačnog oblika embriona, sa istaknutim klicinim listovima.

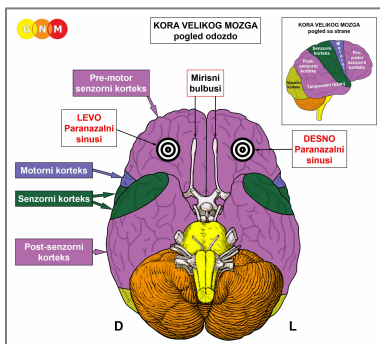
Ruptura se dogodila blizu leve polovine guše. Ovo objašnjava zašto je kontrolni centar za **usta i ždrelce** podjeljen na **dva moždana releja** smeštena jedan nasuprot drugom na središnjoj liniji moždanog stabla.

Desnu polovinu usta i ždrelca kontroliše centar na **desnoj strani moždanog stabla**, koji još uvek reguliše uzimanje hrane („dolazeći zalogaj”), dok **levu polovinu usta i ždrelca** kontroliše centar na **levoj strani moždanog stabla**, koji, međutim, više ne reguliše izlučivanje (jer je to sada funkcija rektuma), već refleks povraćanja (kao ostatak prvobitne funkcije guše-izbacivanja izmeta). Očuvanje prvobitne inervacije leve polovine guše ima biološku svrhu, a to je sposobnost izbacivanja zalogaja koji može škoditi organizmu (sposobnost ekskrecije).

Ruptura guše dogodila se u trenutku, kada je tzv. **PLOČASTI EPITEL**, nastao iz novog klicinog lista koji se zove **EKTODERM**, već migrirao iz guše i u dolazni i u odlazni deo novog creva. Ektoderm nastaje sedamnaestog dana posle oplodnje. Sva tkiva i organe koja nastaju od ektoderma, **kontroliše KORA VELIKOG MOZGA**. **NAPOMENA:** Alfa-ćelije i beta-ćelije ostrvaca pankreasa, mirisne nerve i talamus, kontroliše **diencephalon** (međumozak).

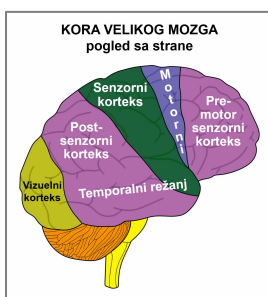
U slučaju biološkog konflikta, u odgovarajućem organu dolazi do **gubitka ćelija**. U fazi isceljenja, gubitak ćelija se nadoknađuje uz pomoć bakterija. **NAPOMENA:** Unutrašnje uvo (puž i vestibularni organ), mrežnjača i staklasto telo na konflikt odgovaraju gubićkom funkcije, dok periostalni nervi odgovaraju hiperfunkcijom.

Polazna tačka migracije ektodermnih ćelija je pokrivanje pokosnice (periosta) **paranasalnih sinusa**. Osetljivi nervi epitela sluzokože sinusa, omogućili su pojačan osećaj za miris, koji olakšava i preživljavanje (detekcija mirisa opasnosti) i produženje vrste (detekcija mirisa partnera za parenje).

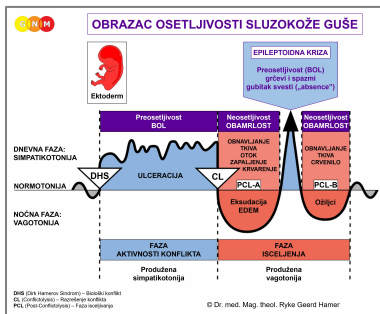
Kontrolni centri za paranasalne sinuse nalaze se na bazi lobanje. Oni formiraju vezu između pre-motor senzornog i post-senzornog korteksa.

Migracija ćelija pločastog epitela u DOLAZNI DEO GUŠE objašnjava zašto se ektodermno tkivo nalazi u današnjim...

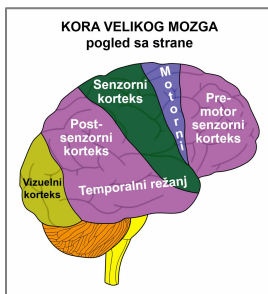
...ustima i ždrelcu, kanalima pljuvačnih žlezda, paranasalnim sinusima, zubnoj gleđi, suznim kanalima, kanalima štitaste žlezde i ždrelnim kanalima. Sva ova tkiva **kontroliše PRE-MOTOR SENZORNI KORTEKS**.

...jednjaku (gornje dve trećine), želucu (mala krivina), pilorusu (spoj želuca i dvanaestopalačnog creva), duodenalnom bulbusu, žučnim kanalima, žučnoj kesi, kanalima pankreasa, srčanim arterijama, srčanim venama, uzlaznoj aorti, unutrašnjim delovima potključnih arterija (aa. subclaviae), karotidnim sinusima, glansu penisa i glansu klitoris. Sva ova tkiva kontroliše **POST-SENZORNI KORTEKS**.

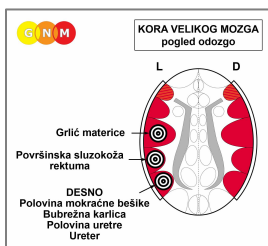

Što se njihove osetljivosti tiče, obe grupe organa slede **OBRAZAC OSETLJIVOSTI SLUZOKOŽE GUŠE** (nazvan ovako zbog njihove veze sa gušom), koju karakteriše **preosetljivost (hipersenzitivnost) za vreme faze aktivnosti konflikta i Epileptoidne Krize i neosetljivost (hiposenzitivnost) u fazi isceljenja.**

Migracija ćelija pločastog epitela u ODLAZNI DEO GUŠE objašnjava zašto se ektodermno tkivo nalazi u današnjoj...

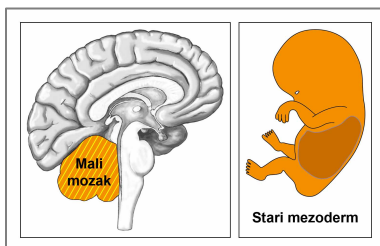

...bubrežnoj karlici, ureterima, mokraćnoj bešici, uretri, rektumu, perianalnim kanalima i grliću materice. Ova tkiva **kontroliraju POST-SENZORNI KORTEKS.**

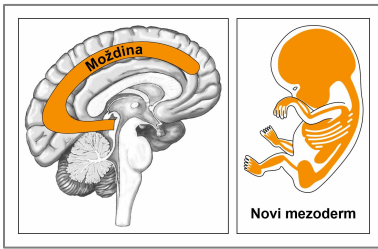
NAPOMENA: Nakon stvaranja donjeg otvora na guši, senzitivni i motorni nervi čitavog uro-rektalnog sistema pretrpeli su novo povezivanje preko kičmene moždine (zato se ovi organi parališu kod paraplegije), i bili ponovo spojeni po modelu **OBRAZAC OSETLJIVOSTI SPOLJAŠNJE KOŽE** (vidi sliku). Kontrolni centri za ove organe su pravilno, jedan do drugog, poređani na levoj strani kore velikog mozga.

Mezoderm se razvio po izlasku živog sveta na kopno, i podeljen je na dve grupe: stariji i mlađi.

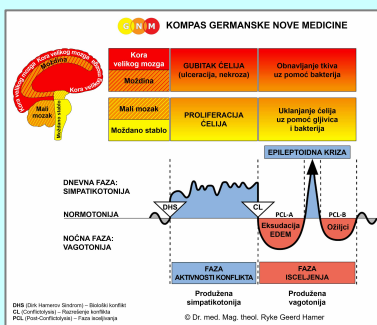
Od **STAROG MEZODERMA** nastaju krzno kože (uključujući lojne i znojne žlezde), plućna maramica (pleura), trbušna maramica (peritoneum), veliki omentum, srčana maramica (pericardium), žlezde dojke, tunica vaginalis testis i žlezde očnog kapka. Sva tkiva koja nastaju od starog mezoderma **kontroliraju MALI MOZAK (CEREBELLUM)**, koji se formirao iza i pored moždanog stabla.

U slučaju biološkog konflikta, u odgovarajućem organu za vreme faze aktivnosti konflikta, dolazi do **prolifracija ćelija**. U fazi isceljenja, dodatno stvorene ćelije se razgrađuju i uklanjaju uz pomoć gljivica i bakterija.

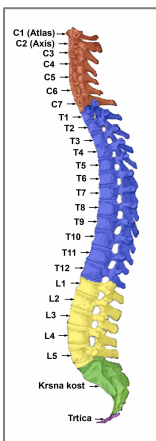
Od **NOVOG MEZODERMA** nastaju kosti (uključujući koštanu srž i ćelije krvi), dentin zuba, periodoncijum, poprečno-prugasti mišići, hrskavica, tetive, ligamenti, masno tkivo, vezivno tkivo (uključujući neurogliju i mijelin), endokard, srčani mišić (komore) i srčani zalisci, krvni sudovi (uključujući nishodnu aortu, spoljašnju karotidnu arteriju, spoljašnji deo potključne arterije, trbušnu aortu i arterije mozga), moždane ovojnice, limfni sudovi sa limfnim čvorovima, slezina, jajnici, testisi, sunderasta tela penisa (corpora cavernosa penis), parenhim bubrega, kora nadbubrežne žlezde i delovi staklastog tela oka. Sva tkiva i organe koji vode poreklo od novog mezoderma **kontrolirše MOŽDINA (MEDULLA CEREBRI)** koja se formirala ispod kore velikog mozga.

U slučaju biološkog konflikta, za vreme faze aktivnosti konflikta u odgovarajućem organu dolazi do **gubitka ćelija**. U fazi isceljenja izgubljene ćelije se nadoknađuju uz pomoć bakterija.

Sposobnost primordijalne ćelije da se deli mitozom, stvarajući dve ćerke-ćelije sa istim brojem hromozoma kao što ima majka-ćelija, karakteristična je za sve organe koje kontrolirše stari mozak (moždano stablo i mali mozak), kod kojih u fazi aktivnosti konflikta dolazi do proliferacija ćelija. Takozvana redukciona deoba (mejoza), u kojoj se broj hromozoma u novonastalim ćelijama redukuje na polovinu karakteristična je za organe koje kontrolirše moždina i kora velikog mozga, i kod njih u fazi aktivnosti konflikta dolazi do gubitka ćelija. Biološki Specijalni Programi su upisani u genetski sastav svake ćelije ljudskog organizma.

NAPOMENA: U početku je biološkim programima preživljavanja rukovodio „mozak organa”. Sa stalno rastućim usložnjavanjem životnih formi, nastao je „glavni mozak” razvijajući se sa mesta odakle je svaki Biološki Specijalni Program bio koordinisan. Taj prelazak sa „mozga organa” na „mozak u glavi” objašnjava zašto su, u skladu sa evolucijskim rezonovanjem, kontrolni centri u mozgu raspoređeni istim redosledom kao organi u telu.

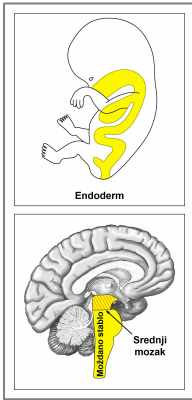
NAPOMENA: Kostí skeletnog sistema inervišu vratni kičmeni nervi (C2-C4). Krzno kože, skoro paralelno sa inervacijom kostiju, inervišu takođe vratni kičmeni nervi (C2-C5). Inervaciju epidermisa (spoljašnji sloj kože) obezbeđuju vratni kičmeni nervi (C5-C7). Razlog za različitu inervaciju kostiju i epidermisa je taj, što su se kosti, koje nastaju iz novog mezoderma, razvile mnogo ranije nego spoljašnji, ektodermni sloj kože (vidi epidermis niže).

U početku je pokosnica, koji pokriva kosti skeletnog sistema, bio pokriven pločastim epitelom. Nakon što su mišići, ligamenti, tetive i dva sloja kože (spoljašnja koža i krzno kože) dali novu podršku kostima, pločasti epitelni omotač je nestao (u razvoju fetusa, ovo se dešava tokom prve dve nedelje gestacije). Ostala je tanana mreža periostalnih nerava koju kontrolirše **post-senzorni korteks**.

NAPOMENA: Prethodni, stari pločasti epitel (uporedi sa mladim pločasto-slojevitim epitelom epidermisa) još uvek oblaže paranazalne sinuse, periodoncijum, glans klitorisa i glans penisa. Periostalna membrana glansa penisa je podsetnik na periost koji je pokrivaio nekadašnju kost penisa.

RAZVOJ MIŠIĆNOG TKIVA

GLATKI MIŠIĆI: Glatki mišići u ljudskom telu vode poreklo od crevnih mišića primordijalne oro-faringo-intestinalno-rektalne duplje.

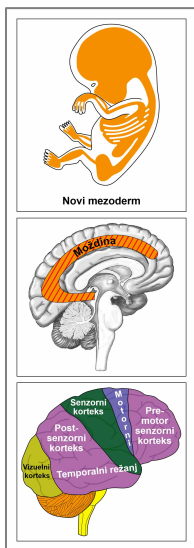
Glatki mišići creva, sigmoidnog kolona i rektuma (gornja partija), unutrašnji sfinkter rektuma, bubrežna karlica, ureter, mokraćna bešika, unutrašnji sfinkter mokraćne bešike, jednjak, bronhije, dušnik, ždrelo, materica, pretkomore miokarda, krvni sudovi (uključujući srčane arterije, srčane vene, aortu, karotidne arterije i potključne arterije), limfni sudovi, zenice i glatki cilijarni mišići, vode poreklo od **ENDODERMA**.

Glatki mišići se razlikuju od poprečno-prugastih, i nisu pod kontrolom naše volje. Njihova sposobnost kontrakcije omogućava peristaltičko kretanje „zalogaja” kroz određene organe: „zalogaja hrane” (mišići creva), „zalogaja krvi” (pretkomore, krvni sudovi), „zalogaja vazduha” (mišići grkljana, bronhijalni mišići), „zalogaja urina” (bubrežna karlica, ureter, mokraćna bešika, uretra, unutrašnji sfinkter mokraćne bešike), „zalogaja sperme” (kanali prostate) i „zalogaja svetlosti” (mišići zenice).

Glatke mišićice kontroliše **SREDNJI MOZAK** (mesencephalon), lociran na krajnjem prednjem delu moždanog stabla. **NAPOMENA:** Muške i ženske polne ćelije takođe kontroliše srednji mozak.

U slučaju biološkog konflikta, u odgovarajućim mišićima za vreme faze aktivnosti konflikta dolazi do umnožavanja ćelija sa povećanjem mišićne mase i lokalnim povećanjem mišićne napetosti (hipertonus). U fazi isceljenja, mišići se opuštaju. Epileptoidna Kriza manifestuje se spazmom mišića. U materici, dodatno stvorene ćelije ostaju i po završetku faze isceljenja.

POPREČNO-PRUGASTI MIŠIĆI: Poprečno-prugasti mišići su se razvili u vreme kad se ukazala potreba za efikasijom i naprednijom funkcijom mišića.

Poprečno-prugasti mišići skeletne muskulature, srčane komore, srčanih arterija i srčanih vena, aorte, karotidnih arterija, potključnih arterija, krvnih sudova, jezika, vilice, uvo, bronhija, ždrela, dijafragme, jednjaka, želuca (mala krivina), pilorusa, duodenalnog bulbusa, kanala pankreasa, žučnih kanala, žučne kese, grlića materice, sfinktera grlića materice, vagine, rektuma, spoljašnjeg sfinktera rektuma, bubrežne karlice, uretera, uretre (sluzokoža), mokraćne bešike, spoljašnjeg sfinktera mokraćne bešike, mišića očnog kapka kao i spoljni mišići oka vode poreklo od **NOVOG MEZODERMA**.

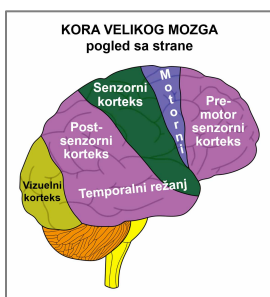
Funkciju ishrane poprečno-prugastih mišića kontroliše **MOŽDINA**.

Sposobnost kretanja mišića kontroliše **MOTORNI KORTEKS**.

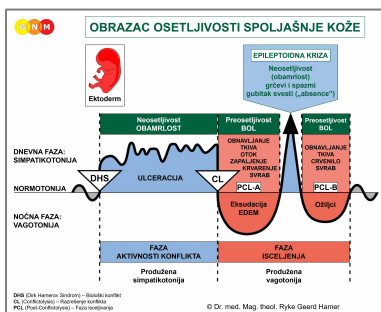
U slučaju biološkog konflikta, u odgovarajućim mišićima za vreme faze aktivnosti konflikta dolazi do gubitka ćelija i paralize mišića. U fazi isceljenja, mišići bivaju rekonstruisani. Epileptoidna Kriza može se manifestovati u vidu grčeva u mišićima, ritmičkih konvulzija, ili podrhtavanja mišića. **NAPOMENA:** Sa evolucijske tačke gledišta, tonično-klonične kontrakcije za vreme porođaja postale su šema za Epileptoidnu Krizu poprečno-prugastih mišića.

NAPOMENA: Poprečno-prugasti mišići, alfa-ćelije i beta-ćelije ostrvaca pankreasa, unutrašnje uvo (puž i vestibularni organ), mrežnjača i staklasto telo oka i olfaktorni (mirisni) nervi, pripadaju grupi organa koja na odgovarajući konflikt reaguju gubitkom funkcije ili hiperfunkcijom (periostalni nervi i talamus).

Naposletku, od **ENDODERMA** je nastala **SPOLJAŠNJA KOŽA**, koja je pokrila čitavo krzno kože (potkožno tkivo). Iz spoljašnje kože, **pločasti epitel** ektodermnog porekla migrirao je kroz bradavice u mlečne kanale, u ušni kanal, nosne šupljine i respiratorni trakt. Takođe, pokrio je i spoljašnje delove oka. Zato se pločasti epitel danas nalazi u...

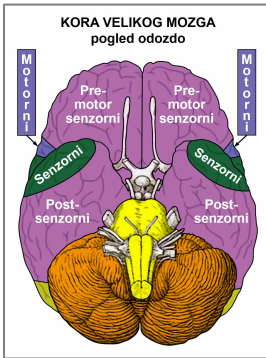

...epidermu (uključujući spoljašnje genitalije i vaginu), kanalima prostate, koži očnih kapaka, kanalima žlezda očnih kapaka, vežnjači (conjunctiva), rožnjači (cornea), očnom sočivu (lens), mlečnim kanalima, spoljašnjem uhu i slušnom kanalu, sluzokoži nosa, dušniku, grkljanu i glasnim žicama, i bronhijama. Sva ova tkiva **kontroliše SENZORNI KORTEKS**.

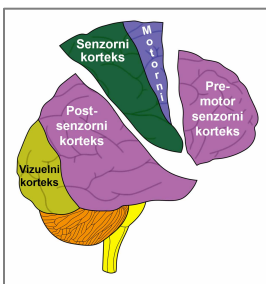

Što se njihove osetljivosti tiče, ova grupa organa, zajedno sa organima uro-rektalnog sistema, sledi **OBRAZAC OSETLJIVOSTI SPOLJAŠNJE KOŽE** (nazvan ovako zbog svoje veze sa spoljašnjom kožom) za vreme faze aktivnosti konflikta i Epileptoidne Krize prisutna je smanjena osetljivost, dok fazu isceljenja karakteriše preosetljivost.

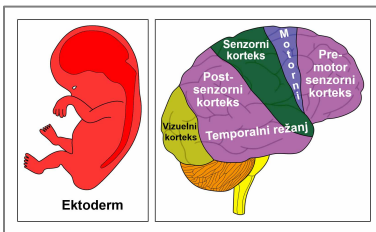
NAPOMENA: [Obrazac Osetljivosti Spoljašnje Kože](#) i [Obrazac Osetljivosti Sluzokože Guše](#) (vidi gore) upravo su suprotne. Ta dva obrasca osetljivosti objašnjavaju zašto se, na primer, u fazi aktivnosti konflikta kod čira na želucu javlja bol (preosetljivost), dok ulceracije na rektumu u fazi aktivnosti konflikta karakteriše obamrlost (neosetljivost).

Ovaj GNM dijagram, koji predstavlja bazalni pogled na koru velikog mozga ilustruje, da **su pre-motor senzorni korteks i post-senzorni korteks** (koji kontrolišu sve organe po Obrascu Osetljivosti Skuzokože Guše, urino-rektalni sistem i periostalne nerve) znatno veći od **senzornog i motornog korteksa**.

Prvobitno, **pre-motor senzorni i post-senzorni korteks** bili su jedno veliko područje, koje je **kasnije odvojeno senzornim i motornim korteksom**, zadržavajući vezu samo na bazi lobanje.

Mrežnjača i staklasto telo oka vode poreklo od **EKTODERMA**.

Kontroliše ih **VIZUELNI KORTEKS** smešten u okcipitalnom režnju, u zadnjem delu mozga. Vizuelni korteks i korespondirajući organi razvili su se pre senzornog i motornog korteksa.

U slučaju biološkog konflikta, u odgovarajućem tkivu za vreme faze aktivnosti konflikta dolazi do gubitka funkcije. U fazi isceljenja, funkcija se obnavlja.

Autor: Caroline Markolin, Ph.D.

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.learninggnm.com